

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22226/2024
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Стевић адвокат из..., против туженог ББ ПР ВВ ..., власништво ББ, чији је пуномоћник Мита Митић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 539/24 (2020) од 03.06.2024. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 539/24 (2020) од 03.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 539/24 (2020) од 03.06.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 539/24 (2020) од 03.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави П 781/23 од 14.03.2024. године којом је, ставом првим изреке, обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 190.893,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате, и ставом другим да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 378.780,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла

побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни суд у већу од пет судија.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева.

Захтевом о коме је одлучено правноснажном пресудом тражена је исплата дуга туженог по усменом договору странака из маја 2018. године да тужилац обавља услуге превоза возилом туженог, а понекад и својим возилом за шта му је делимично исплаћена накнада. Садржина ревизије не указује на питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Образложење побијане пресуде не одступа од досадашњег тумачења и примене права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужилац уз ревизију није доставио одлуке из којих би се могло закључити да у чињенично и правној ситуацији слично оној у конкретном случају постоје различите судске одлуке односно супротно пресуђење о захтеву као што је конкретан па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога, садржина изјављене ревизије указује на чињенична и правна питања конкретног спора и на погрешну примену материјалног права и само се уопштено указује на потребу за разматрањем правних питања и интересу равноправности грађана и означавања судске праксе.

Имајући у виду да нису испуњени услови одредбом члана 404. став 1. ЗПП чије би постојање ревизије учинило изузетно дозвољеном одлучено је као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбама Закона о парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима су тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 468. став 1.) и да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена (члан 479. став 6.).

Тужба у овој парници је поднета 18.02.2020. године, као вредност спора означен је износ од 197.730,00 динара, а поступак је вођен по правилима у спору мале вредности.

Будући да је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је право на изјављивање ревизије искључено одредбом члана 479.

став 6. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена па је одбачена на основу члана 413. ЗПП као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**